

Се буде дім для тих, хто прийде потім,
Се буде дім для внуків і синів.
Тож не даремно був ти весь в роботі,
І від роботи совістю яснів.
А все навкруг текло й переливалось
Із чорноробства в радість і красу,

Але тобі, чомусь тобі здавалось,
Що відстаєш від людства і часу.
Ти нуртувавсь, заходив весь у думу,
Якій немає зачину і меж,
Лиш не було в душі ні грана суму,
Що непоправно на Землі живеш.

.....

І дім оцей, що над тобою сходив,
Вселяв у тебе мудру правоту,
Що ти потрібен своєму народу,
Бо мав з ним спільну дію і мету.

1977

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.